

GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL
FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om betalingstjenester i det indre marked, KOM(2013) 547 og forslag til ændringer i Direktiv 2002/65/EC, 2013/36/EU og ophævelse af Direktiv 2007/64/EC samtforordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner, KOM(2013) 550.

1. Resumé

Kommissionen fremsatte den 24. juli 2013 to forslag, der skal ses i sammenhæng. Det ene forslag indeholder et nyt betalingstjenestedirektiv til erstatning af det eksisterende direktiv på området (direktivet). Det andet forslag er en forordning om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (forordningen).

Forslaget stiller øgede krav til udbydere af betalingstjenester om gennemsigtighed, innovation og sikkerhed med henblik på at sikrestørre retssikkerhed såvel som lavere omkostninger og priser for brugerne. Forordningen introducerer regler om interbankgebyrer (gebyrer betalt af banker til andre banker for hver kortbetaling) for korttransaktioner, som i vidt omfang bruges af forbrugere, dvs. forbrugerdebet- og kreditkort, visse elektroniske betalinger og mobilbetalinger.

Forslagenes hjemmel er artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og skal vedtages med Europa-Parlamentet som medlovgiver. Der er ikke foreslået en ikrafttrædelsesdato.

Forslagene vurderes samlet at have lovgivningsmæssige konsekvenser og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslagene vurderes ikke at have væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Forslagene vil medføre, at dele af lov om betalingstjenester og elektroniske penge (loven) skal ændres, samt en række nye bestemmelser tilføjes. Endvidere vil bekendtgørelse om gebyrer ved brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel skulle revideres. Forordningen får direkte retskraft. Forslaget kan have visse konsekvenser for den nuværende dankortmodel. Dog er det vurderingen, at forslagene samlet set ikke forhindrer, at dankortet fortsat kan udvikles og udbydes.

2. Baggrund

Kommissionen har i 2010 udsendt en grøn bog "På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger" og har arbejdet på en ændring af det eksisterende betalingstjenestedirektiv fra 2007.

Betalingstjenestedirektivet fastlægger eksempelvis, hvor lang tid det må tage at overføre penge fra en konto til en anden, samt hvornår der skal tilskrives renter på konti. Direktivet indeholder endvidere regler om gen-

nemsigtighed og information til forbrugere og om tilsyn med de virksomheder, der udbyder betalingskort og andre betalingstjenester.

Med forslaget til et nyt direktiv bliver der introduceret en ny kategori af udbydere af betalingstjenester, som benævnes tredjemandsbetalingstjenestudbydere (3. PBU).

Det er Kommissionens vurdering, at EU-markedet for kort- og internetbetalinger, samt mobile betalinger er fragmenteret, og at markedet står over for alvorlige udfordringer, der hindrer dets fremtidige udvikling og ned sætter EU's vækstpotentiale. Af udfordringer kan nævnes forskellige omkostninger for forbrugere og handlende i de enkelte lande, forskelle i teknisk infrastruktur, og betalingsudbydernes manglende evne til at blive enige om gennemførelsen af fælles tekniske standarder. Moderniseringen af de lovgivningsmæssige rammer for detailbetalinger er derfor udpeget som et af de vigtigste tiltag i Kommissionens akt for det indre marked II.

Kommissionen vurderer, at den nuværende forretningsmodel med relativt høje interbankgebyrer øger de handlendes omkostninger og i sidste ende forbrugerpriserne på trods af, at kortbetalinger bliver mere og mere udbredte. Det er endvidere Kommissionens vurdering, at modellen forhindrer nye aktører i at komme ind på markedet.

Kommissionen finder, at interbankgebyrerne ikke er synlige for forbrugerne, selvom de koster handlende og dermed forbrugerne to cifrede milliardbeløb i euro hvert år. Endvidere varierer niveauet for interbankgebyrer betydeligt mellem medlemsstaterne, hvilket umiddelbart savner en klar berettigelse og skaber hindringer mellem betalingsmarkederne.

3. Formål og indhold

Forslaget

Traktatgrundlaget for forslaget er artikel 114 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF). Der er tale om et totalharmoniseringsdirektiv på nær visse eksplicit nævnte artikler, hvor der er tale om minimumsbestemmelser.

Formålet med det fremsatte forslag er at understøtte en videreudvikling af det indre marked for elektroniske betalinger med henblik på at fremme konkurrence, effektivitet og innovation. Ifølge Kommissionen er der behov for yderligere regulering set i lyset af de seneste års markedsudvikling med stigende anvendelse af betalingskort, stigning i internethandel og den hastigt voksende udbredelse af smartphones.

Anvendelsesområde

Anvendelsesområdet udvides og reglerne om information, gennemsigtighed og valørdage finder anvendelse, uanset valuta og selvom den ene udbyder af betalingstjenester er etableret i et tredjeland.

Direktivforslaget har til formål at gøre det lettere og mere sikkert at bruge lavprisinternetbetalingstjenester ved at inkludere de såkaldte 3. partsbetalingstjenesteudbydere (3. PBU). Det er tjenester, der opererer mellem forhandleren (betalingsmodtageren) og betalers betalingskonto, hvilket gør det muligt at foretage billige og effektive elektroniske betalinger uden at bruge et kreditkort, det kan f.eks. være ved handel på internettet, hvor en 3. PBU kan iværksætte betalingen til forretningen via kundens netbank. Disse 3. PBU vil blive underlagt samme rettigheder og forpligtelser, som gælder for de nuværende betalingstjenesteudbydere.

Undtagelser fra direktivets anvendelsesområde

I artikel 3 begrænses og præciseres visse af de eksisterende undtagelser fra det eksisterende betalingstjenestedirektiv. Eksempelvis foreslås undtagelsen for handelsagenter ændret således, at de fremadrettet alene undtages, hvis de handler på baggrund af en fuldmagt fra enten betaler eller betalingsmodtager. Endvidere foreslås det, at undtagelserne for kontantautomater og televirksomheder fjernes, henholdsvis ændres. Ingen af disse ændringer i undtagelserne formodes at have markant betydning i Danmark. Endelig foreslås det, at undtagelsen for de begrænsede netværk præciseres.

Betalingsinstitutter

Betingelserne for at opnå tilladelse som betalingsinstitut skærpes, idet der vil blive stillet yderligere krav på IT-sikkerhedsområdet. For at styrke sikkerheden ved fjernsalgsbetalinger skal der anvendes stærk kundeautentifikation¹ ved iværksættelse af betalingstransaktioner, ellers hæfter betaler ikke ved uautoriserede betalinger. Dette gælder også for 3. PBU.

Der skal oprettes et centralt europæisk register hos den europæiske banktilsynsmyndighed (EBA) med samlet overblik over betalingsinstitutter, disses agenter og filialer inden for EU/EØS. Instituttet skal holde tilsynsmyndigheden løbende orienteret om ændringer i etablering af filialer, anvendelse af agenter og outsourcing af driftsmæssige funktioner.

¹ En stærk kundeautentifikation er en procedure baseret på brugen mindst to af følgende delelementer – viden (i), besiddelse (ii) og medfødte karakteristika (iii).

- i) noget som kun brugeren sidder inde med, fx et kodeord, personligt ID nummer
- ii) noget som kun brugeren fysisk besidder, fx en specialnøgle, smart card, mobiltelefon
- iii) noget som kun brugeren er; fx biometriske karakteristika som fx fingeraftryk.

Derudover bør de valgte delelementer være gensidigt uafhængige, dvs. en kompromittering af et delelement kompromitterer ikke det andet (eller de andre). Mindst et af delelementerne bør ikke være genanvendeligt eller kopierbart (undtagen de medfødte elementer), og bør ikke kunne stjæles i smug gennem internettet. Den stærke autentificeringsprocedure bør designes på en sådan måde, at fortroligheden af autentificeringsdata beskyttes.

Betalingstjenester under en grænseværdi

Ifølge det gældende direktiv står det medlemsstaterne frit at undlade at kræve tilladelse som betalingsinstitut fra en virksomhed, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder, der er gennemført af den pågældende person, ikke overstiger 3 mio. euro pr. måned, og ingen af de fysiske personer, der har ansvaret for forvaltningen eller driften af virksomheden, har været dømt for overtrædelser vedrørende hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme eller anden økonomisk kriminalitet.

Denne mulighed foreslås ændret i artikel 27, således at medlemsstaterne fremadrettet kun kan undtage betalingstjenesteudbydere, der har en betalingsvolumen, der ikke gennemsnitligt overstiger 1 mio. euro pr. måned i en periode på 12 måneder. Den foreslåede ændring vil kunne få betydning for nogle af de begrænsede netværk, der i dag har tilladelse som begrænset netværk på baggrund af et begrænset volumen, og som vil komme over den tilladte betalingstransaktionsvolumen.

Adgang til betalingssystemer

Kommissionen ønsker at gøre det nemmere for nye aktører at komme ind på betalingsmarkedet, hvilket Kommissionen vurderer kan øge konkurrencen. Derfor foreslås, at de eksisterende aktører pålægges at tillade nye aktører på markedet adgang til eksisterende betalingssystemer på ikke-diskriminerende og lige vilkår, jf. forslaget artikel 29.

Forbud mod tillægsgebyrer

I Danmark er overvæltning af gebyrer for forbrugernetilladt for alle kort i den ikke-fysiske handel (fx internethandel), mens det i den fysiske handel alene er tilladt at overvælte gebyrer, når der benyttes kreditkort og ikke debetkort. Baggrunden var bl.a. at fremme brugen af de mest effektive og billige betalingsinstrumenter.

Forslagets artikel 55, stk. 3 og 4, sætter grænser for, hvilke gebyrer en betalingsudbyder må opkræve af betaleren. Forslaget skal ses i sammenhæng med forordningen, idet bestemmelsen forbyder betalingsmodtager at opkræve en overpris, når betaleren anvender betalingskort, der er reguleret i forordningen.

Hæftelse m.v.

Loven indeholder en regel om, hvem der hæfter for misbrug. Hovedreglen er, at udbyderen hæfter fuldt ud for tab som følge af uautoriserede betalingstransaktioner og uberettiget anvendelse. Forslaget giver medlemslandene mulighed for at indføre en minimumshæftelse på 50 euro for betaler. Betalers hæftelse er i forhold til direktivet faldet fra 150 euro til 50 euro. Samtidig følger det af forslaget, at betaler hæfter ubegrænset, hvis betaler har handlet forsætligt eller på grov uagtsom måde eller ikke har levet op til visse krav såsom at oplyse udbyderen om, at kortet er bortkommet.

Endvidereforeslås, at udbyderen ved fjernhandel (f.eks. køb på internettet) skal kræve stærk kundeautentifikation, ellers hæfter betaleren ikke ved uautoriserede transaktioner, medmindre betaleren har handlet svigagtigt.

Sanktioner

Af direktivforslaget fremgår det, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder har mulighed for at pålægge administrative sanktioner.

Forordningen om interbankgebyrer

Med forordningen indføres der grænser (maksimum) for interbankgebyrer ved transaktioner baseret på forbrugernes debet- og kreditkort, og tillægsgebyrer på disse typer kort forbydes. Kommissionens forslag søger at fremme det digitale indre marked ved at gøre kortbetalinger sikrere og billigere for både handlende og forbrugere. Kommissionen vurderer, at de foreslåede ændringer af interbankgebyrerne vil fjerne en væsentlig hindring mellem de nationale betalingsmarkeder og reducere interbankgebyrer.

Loft over interbankgebyrer

Når der er loft over interbankgebyrerne for forbrugerkort, vurderer Kommissionen, at omkostningerne for de handlende ved korttransaktioner bliver nedbragt, og at tillægsgebyrer ikke længere vil være berettigede.

I en overgangsperiode på 22 måneder vil deralene være lofter over interbankgebyrerne for debet- og kreditkort ved grænseoverskridende transaktioner, f.eks. når en forbruger bruger sit kort i et andet land, eller når en handlende bruger en bank i et andet land. Derefter vil disse lofter også gælde for indenlandske transaktioner. Lofterne fastsættes som 0,2 % af transaktionsværdien for debetkort, f.eks. dankortet og 0,3 % af transaktionsværdien for kreditkort, f.eks. Mastercard.

For så vidt angår kort, der ikke er omfattet af lofterne (f.eks. firmakort og såkaldte trepartssystemer²), vil de handlende kunne pålægge et tillægsgebyr eller afvise at modtage dem. Kommissionen forventer, at omkostningerne ved disse kort væltes direkte over på dem, der drager fordel af dem, frem for at blive båret af alle forbrugere.

Hensigten med indførelsen af lofter over interbankgebyrerne er at nedbringe omkostningerne for de handlende og dermed skabe et betalingsmarked på EU-plan. Kommissionen vurderer, at dette ligeledes tilskynder innovation og frihed til at tilbyde nye betalingstjenester.

² Disse betalingskortssystemer omtales som trepartssystemer, fordi det er samme aktør (fx Diners), som indgår aftale med både kortbrugeren og forretningen. Det skal ses i modsætning til 4-partssystemer, hvor banken indgår aftale med kortbrugeren, og indløseren (fx Teller) indgår aftale med forretningen.

Forordningens sammenhæng med betalingstjenestedirektivets art. 55

I forbindelse med forordningen indføres der samtidig i forslaget artikel 55, stk. 4, et forbud mod overvæltning af gebyrer, når der benyttes de betalingskort, som er omfattet af reguleringen af interbankgebyrer. Det betyder, at forretninger ikke længere vil kunne opkræve gebyrer fra handlende, når der benyttes de mest almindelige kreditkort i den fysiske handel, ligesom overvæltning af gebyrer vil være forbudt i den ikke-fysiske handel, når der benyttes dekort, som er omfattet af reguleringen af interbankgebyrer. Forretninger vil fortsat have mulighed for at overvælte gebyrer på andre betalingskort og firmakort, der ikke er omfattet af reguleringen. Årsagen til forbuddet mod overvæltning er, at loftet på interbankgebyrerne i forordningen medfører store besparelser for forretningerne, så overvæltning af resterende gebyrer på disse kort ikke kan berettiges.

Øvrige tiltag

Øvrige elementer i forordningen omfatter bl.a. en række tiltag med henblik på at styrke konkurrencen på markedet for indløsning af betalingskort, herunder en udvidelse af forretningers mulighed for at afvise dyre betalingskort af sin betalingstjenesteudbyder (afskaffelse af Honour all cards rule), samt en adskillelse af kortselskaber og processingselskaber.

Sanktioner

Kommissionens forslag er, at medlemsstaterne skal fastsætte sanktioner, der skal være effektive, proportionale og afskrækkende.

4. Europa-Parlamentets holdning

Det er endnu for tidligt at sige noget definitivt om Europa-Parlamentets holdning, men i grønbogen "På vej mod et integreret europæisk marked for kort-, internet- og mobilbetalinger" var Europa-Parlamentet enig i målsætningerne og de identificerede barrierer for integrationen og efterspurgte lovgivningsmæssige initiativer specielt vedrørende kortbetalinger, mens man var mere tilbageholdende vedrørende internet- og mobilbetalinger.

Omkring interbankgebyrer ønskede Europa-Parlamentet klarhed og gradvise tiltag, der vil føre til forbud mod interbankgebyrer.

Europa-Parlamentet skal stemme om de to forslag den 20. februar. Før afstemningen er det ikke muligt at beskrive Parlamentets endelige holdning nærmere.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen fremhæver, at detailmarkedet for betalingstjenester bidrager til realiseringen af det indre marked. Af hensyn til borgerne skal forslagene sikre mere konkurrence mellem betalingstjenesteudbydere og valgmulighed, innovation og sikkerhed til forbrugerne. Et integreret beta-

lingsmarked letter grænseoverskridende levering af varer og tjenesteydelser.

Kommissionen nævner endvidere, at forslaget ikke går videre end nødvendigt for at opfylde formålet og finder, at EU-regulering er nødvendig, fordi der er tale om netværk, der går ud over landegrænserne, og der er behov for principper, regler, processer og standarder, der er ensartede i alle medlemsstater.

Regeringens foreløbige vurdering er, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet formålet er at sikre ensartede muligheder og rettigheder for alle forbrugere i EU.

6. Gældende dansk ret

Det nuværende betalingstjenstedirektiv (direktivet) er implementeret i lov om betalingstjenester og elektroniske pengemed tilhørende bekendtgørelse. Nedenstående bestemmelser i dansk ret påvirkes af forslagene.

Anvendelsesområde

Ifølge lovens kapitel 5-8 finder den kun anvendelse på betalingstjenester, der udbydes her i landet, hvis både betalerens og betalingsmodtagerens udbyder er etableret her i landet, i et andet land inden for EU eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og hvis tjenesten ydes i euro eller i en anden medlemsstats valuta, når denne er en anden end euro.

Loven finder ikke anvendelse på betalingstransaktioner fra betaleren til betalingsmodtageren gennem en handelsagent, som har fuldmagt fra betaleren eller betalingsmodtageren, på udbydere af tekniske tjenester, der understøtter udbuddet af betalingstjenester, uden at de på noget tidspunkt kommer i besiddelse af de midler, som skal overføres. Endvidere finder loven ikke anvendelse på tjenester, som vedrører udbetaling af kontanter i kontantautomater på vegne af en eller flere kortudstedere.

Betalingsinstitutter

Ifølge § 22 skal betalingsinstituttet sikre brugermidler, når betalingstransaktionen ikke er gennemført ved afslutningen af den arbejdsdag, der følger efter den dag, hvor midlerne er modtaget, hvis betalingsinstituttet udover betalingstjenester udøver andre forretningsaktiviteter end accessorielle tjenester til betalingstjenester eller drift af betalingssystem. Der er anvist tre alternative måder, hvorpå midlerne kan sikres mod betalingsinstituttets insolvens. Sikringskravet finder ikke anvendelse i forhold til den enkelte bruger, hvis de samlede midler ikke overstiger 600 euro.

Ifølge § 88, stk. 1, nr. 1 skal Finanstilsynet oprette et register over virksomheder, der har fået tilladelse som betalingsinstitut her i landet og disse institutters agenter og filialer inden for EU/EØS.

Tilladelse til at være udbyder med begrænset tilladelse

Danmark regulerer små udbydere af begrænsede netværk. Ifølge § 38, nr. 1 kan en begrænset tilladelse til udbud af betalingstjenester omfatte betalingstjenester baseret på betalingsinstrumenter med begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser. Ifølge § 38, nr. 2 kan en begrænset tilladelse også omfatte visse betalingstjenester, hvis gennemsnittet af de samlede betalingstransaktioner for de foregående 12 måneder for virksomheden ikke overstiger 3 mio. euro pr. måned.

Hæftelse

Ifølge lovene hovedreglen, at betalers udbyder hæfter fuldt ud i forhold til betaler for tab som følge af uautoriserede betalingstransaktioner og uberettiget anvendelse. En af undtagelserne fra hovedreglen er, hvis fx den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning (fx pinkode) er blevet anvendt, hvor betaler i dette tilfælde hæfter ifølge dansk ret for 1.100 kr. Endvidere kan betaleren komme til at hæfte med op til 8.000 kr., hvis fx betaleren har undladt at underrette betalers udbyder snarest muligt efter at have fået kendskab til, at betalingsinstrumentet er bortkommet. Betalingstjenesteudbyderen hæfter som udgangspunkt ved misbrug, men er der brugt pinkode, kan betaleren komme til at betale.

Interbankgebyrer og tillægsgebyrer

Interbankgebyrer er delvist reguleret i dansk lovgivning i lovens §§ 79 og 80. Overordnet set finder lovens § 79 anvendelse for alle gebyrer forbundet med gennemførelsen af en betalingstransaktion. Bestemmelsen sikrer, at en udbyder ikke opnår urimelige priser og avancer gennem fastsættelse af gebyrer.

Fordankortet gælder den såkaldte abonnementsmodel, hvor forretningerne betaler et årligt abonnement beregnet ud fra omkostningerne ved driften af systemet. Reguleringen sikrer, at forretningernes betaling maksimalt dækker de omkostninger, der er forbundet med dankortsystemet.

Regler for tillægsgebyrer eller overvæltning af gebyrer er dels reguleret i lovens § 80, dels i bekendtgørelsen om gebyrer ved brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Det er tilladt forretninger at overvælte gebyrer på alle betalingskort i den ikke-fysiske handel (fx internethandel), mens forretninger kun må overvælte gebyrer i den fysiske handel, når der benyttes et kreditkort. Når der benyttes debetkort i den fysiske handel, er der således forbud mod overvæltning af gebyrer.

7. Høring

Direktivforslaget har været i høring i EU Specialudvalget for den finansielle sektor og EU Specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål. Af hensyn til overskueligheden er beskrivelsen af høringssvarene vedrørende forslaget opdelt efter interessent, idet høringssvarene indeholder forskellige problemstillinger. Først behandles direktivet og derefter forordningen.

Direktivet

Finansrådet

Finansrådet støtter en reduktion i antallet af undtagelser fra direktivet, men finder regulering af transaktioner, hvor den ene udbyder er placeret udenfor EU/EEA, samt af betalinger i øvrige valuter, problematiske, idet reglerne kan være svære at efterleve i praksis.

Finansrådet finder det entydigt positivt, at tjenester udbudt af 3. PBU defineres som betalingstjenester i forslagets bilag 1. Dog fremhæves, at det bør gøres klart, at sådanne udbydere også er underlagt forslagets generelle bestemmelser om sikkerhed og forretningsvilkår, således at der gælder samme krav til sikkerhed og databeskyttelse mv. som for øvrige udbydere af betalingstjenester.

Finansrådets bekymring i relation til 3. PBU er, at det ifølge Finansrådets forståelse af artikel 58, stk. 2, bliver tilladt for brugerne at overlade deres personlige NemID login-detajler til en 3. part. Finansrådet påpeger, at hvis en 3. part logger på webbanken, får vedkommende udover den specifikke service også fuld adgang til webbanken. Endvidere påpeges, at risiciene ved overdragelse af NemID log-in detaljer til 3. part i Danmark er større end i resten af EU, idet log-in til bankernes webbanker sker via NemID, der også giver adgang til en lang række offentlige services.

Finansrådet finder, at forslaget ikke forholder sig klart til, om den kontoførende betalingstjenesteudbyder (herefter: pengeinstitutterne) kan insistere på at indgå aftale med en 3. PBU om ansvarsfordeling, tekniske og kommercielle vilkår, eller om de har ubetinget adgang til betalerens konto.

Finansrådet foreslår, at det overvejes, om den eksisterende regel i direktivet, der omhandler tidsfristen på 13 måneder for at gøre indsigelse mod uautoriserede eller fejlbehæftede betalingstransaktioner, skal forkortes.

Finansrådet finder nedsættelsen af betalers maksimale hæftelse ved uautoriserede betalingstransaktioner fra 150 euro til 50 euro uhensigtsmæssig, fordi det kan påvirke incitamentet til en passende adfærd.

Finansrådet påpeger vedrørende retten til en refundering ved direkte debiteringer ændres til en ubetinget ret til tilbagebetaling, med mindre ”tjenesterne allerede er blevet modtaget eller varerne allerede er blevet forbrugt”, at der p.t. foregår overvejelser om netop sådan en betalingsløsning på europæisk plan, hvorfor der udestår en praktisk fortolkning af dette.

De finder, at artikel 80 om ansvarsfordeling ved mangelfuld gennemførelse af en betalingstransaktion, er både kompleks og svært forståelig.

Finansrådet finder, at tidsfristen på 15 dage for besvarelse af klager er for kort, idet udredningen af sådanne klager er indviklet.

Finansrådet støtter forslaget om forbud mod overvæltning, hvorved der indføres fælles regler for overvæltning af gebyrer på brugeren.

Forbrugerrådet

Forbrugerrådet mener, at der i definitionen af 3. BPU bør tages højde for, at disse skal kunne udbyde andet end iværksættelse af betalingstransaktioner, eksempelvis kortbetalinger eller direkte debitering.

Forbrugerrådet støtter hensynet om at fremme konkurrence og innovation gennem en mere åben betalingsinfrastruktur. Forbrugerrådet finder, at der er behov for at få afdækket, om forslaget til artikel 29 vedrørende adgang til betalingssystemer i tilstrækkelig grad gør dette muligt.

Forbrugerrådet finder, at forbrugers retssikkerhed skal styrkes, og at der skal sikres efterlevelse af artikel 47, som omhandler ændringer i de rammeaftaler, udbydere skal indgå med forbrugere om, herunder fastsættelse af civilretlige sanktioner.

Forbrugerrådet finder, at den kontoførende udbyder bør behandle betalingsordrer fra 3. PBU på samme måde som såvel betalingsordrer fra samarbejdende udbydere (eksempelvis Nets), som betalingsordrer fra betalere selv, dvs. en regel om ikke-diskriminering.

Forbrugerrådet mener, at der er et behov for en præcisering af formuleringerne i forslaget til artikel 64(2) om bevis for autentifikation og gennemførelse af betalingstransaktioner.

Forbrugerrådet finder, at der ikke bør ske en udvidelse af forbrugers hæftelse i forhold til de gældende danske hæftelsesregler. Det er Forbrugerrådets opfattelse, at de gældende danske hæftelsesregler fungerer godt og giver en rimelig balance mellem betalere og betalingstjenesteudbyders ansvar for uautoriserede betalinger.

Forbrugerrådet finder endvidere, at forbud mod overvæltning af gebyr vil fremme brugen af dyre betalingskort på bekostning af billige kort som eksempelvis dankortet. Medlemsstaterne bør derfor ifølge Forbrugerrådet fortsat have mulighed for at fremme en hensigtsmæssig udvikling på betalingskortmarkederne gennem gebyrregulering.

Forbrugerrådet og Dansk Erhverv har i et fælles høringssvar opfordret til, at muligheden for at opkræve gebyr fra betalere, der vælger at betale med ineffektive betalingskort, opretholdes.

Forbrugerrådet finder, at tidspunktet for modtagelsen af betalingsordren ikke bør kunne regnes for senere end tidspunktet for debiteringen af belø-

bet på betalers betalingskonto. En sådan bestemmelse er nødvendig for at hindre store indløsningsvirksomheder i misbrug af deres markedsposition (betinger sig ret til at "holde på pengene") og dermed reelt omgå kravet om én dags gennemførelsestid og dermed fordyre betalingsinfrastrukturen.

Nets

Nets støtter ændringerne på anvendelsesområdet og sløjfning af en række eksisterende undtagelser for direktivets anvendelsesområde.

Nets er grundlæggende skeptisk over for reguleringen af de såkaldte 3. PBU'er og deres adgang til netbank, konti og følsomme oplysninger. Denne adgang kan ifølge Nets kompromittere systemernes sikkerhed såvel som brugernes følsomme oplysninger.

Nets udbyder NemID og finder, at 3. PBU'ers adgang til en betalers netbank bør ske under overholdelse af de sikkerhedskrav og procedurer, som gælder for log-on løsningen (i DK ved brug af 3.PBUs egen NemID) for ikke at bringesikkerheden i log-on løsningen generelt i fare. Nets pointerer, at NemID benyttes til flere forskellige formål, hvorfor det ikke blot er sikkerhed i forhold til én isoleret konto, der risikerer at blive kompromitteret. Ifølge Nets må en 3. PBU nødvendigvis forpligtes til at informere brugeren om de risici, der er forbundet hermed, samt indhente betalers samtykke, som skal være specifikt og givet på et informeret grundlag om omfanget af, hvad 3. PBU får adgang til.

Det bør præciseres, at brugerens samtykke skal gives til pengeinstituttet, som skal videregive oplysninger og tillade betalingstransaktionen.

Nets støtter kravet om stærk kundeautentifikation. Det bør efter Nets anbefaling sikres, at det høje sikkerhedsniveau i NemID kan bevares også ved anvendelse af en 3. PBU. Nets gør opmærksom på vigtigheden af, at det er muligt for pengeinstitutterne at skelne de transaktioner, der er foretaget ved brug af 3. PBU, fra transaktioner, der er foretaget af betaler selv, samt identificere hvilken 3. PBU der har medvirket.

Nets gør opmærksom på, at det ikke fremgår af artikel 57 (2), til hvem betaler skal give samtykke. Nets' holdning er, at den tilladelse til hævning på kontoen, som betaler skal give, bør gives til pengeinstituttet og ikke til 3. PBU.

De personlige sikkerhedsforanstaltninger, som omtales i artikel 58 (2) (a), skal ses i sammenhæng med de individuelle tekniske løsninger, som 3. PBU benytter. De sikkerhedsforanstaltninger, som pengeinstituttet træffer, er personlige i forhold til den tekniske løsning, der benyttes for at tilgå kontoen. Disse kan derfor ikke videregives til andre (ej til 3. PBU).

Nets ønsker at gøre opmærksom på, at betydningen af sidste punkt i artikel 87 (1) er uklar. Hvis det forstås sådan, at den autentifikation, som betaler afgiver overfor pengeinstituttet ved brug af sine personlige brugeridentifikationsoplysninger, må videregives til 3. PBU, er det i strid med kravet i forslaget om, at 3. PBU selv skal autentificeres (og i øvrigt med de sikkerhedsprincipper, som gælder for NemID).

Nets anfører tillige, at hvis det skal forstås derhen, at 3. PBU skal kunne benytte samme log-on løsning (dog med individuel autentifikation), stiller dette krav til udformning af de konkrete services udbudt af 3. PBU.

Nets har noteret sig, at der i artikel 87 (2) stilles krav om, at 3. PBU skal autentificeres i det IT-system, der stilles til rådighed af pengeinstituttet. Dette er ifølge Nets et generelt og helt nødvendigt sikkerhedskrav.

Nets støtter forslaget om forbud mod overvæltning, men anfører, at det ikke synes velbegrunder, at firmakort samt betalingskort baseret på tre-partssystemer er undtaget forbuddet mod overvæltning. Det kan ifølge Nets medføre en utilsigtet forvirring blandt forbrugere og forretninger på forretningsstedet.

MasterCard

MasterCard finder ligeledes, at forbuddet mod overvæltning bør gælde alle betalingskort, dvs. også firmakort og kort baseret på tre-partssystemer.

American Express

Hvad angår overvæltning af gebyrer, opfordrer American Express til, at det forbydes forretninger at opkræve gebyrer ved samtlige typer af betalingskort, da det nuværende forslag ifølge American Express vil straffe de kunder, der benytter kort udstedt af trepartssystemer så som American Express.

American Express anfører endvidere, forslagens artikel 28 angående adgang til betalingssystemer bør bevare undtagelsen vedrørende trepartssystemer. Hvis der bliver krav om fuld adgang til betalingskortnetværk som American Express, vil det ifølge selskabet bl.a. skade forretningsmodellen med samarbejdspartnerne og American Express' konkurrencedygtighed. Derfor opfordrer American Express til at undtagelsesbestemmelsen vedrørende trepartsselskaber bibeholdes.

Danmarks Nationalbank

Danmarks Nationalbank anser overordnet forslaget for hensigtsmæssigt. Nationalbanken finder bl.a. forslaget om forbud mod overvæltning hensigtsmæssigt og tilføjer, at forslaget skal ses i sammenhæng med forordningen, der indfører loft over interbankgebyrer.

Nationalbanken oplyser, at Betalingsrådet har iværksat tekniske analyser af de bestemmelser, der regulerer 3. PBU, og af forordningens betydning

for reglerne om udstedelse og indløsning af dankort. Analyserne vil kunne indgå i regeringens videre arbejde med forslagene.

Dansk Erhverv

Dansk Erhverv bakker op om forslaget overordnetformål, der kan sikre innovative, effektive og sikre betalinger på tværs af EU.

Dansk Erhverv foreslår en afklaring af, hvorvidt ændringerne i anvendelsesområdet definition om undtagelse af begrænsede netværk vil have betydning for eksisterende begrænsede netværk, hvor betalingskort fortsat kun kan anvendes til erhvervelse af varer og tjenester i en bestemt forretning eller forretningskæde.

Dansk Erhverv finder ikke, at den foreslåede definition af begrænset netværk vil have betydning for eksempelvis butikskort eller benzinstationers egne betalingskort, da disse fortsat vil omfattes af definitionen.

Dansk Erhverv støtter, at 3. PBU med forslaget omfattes af direktivet, da det øger konkurrencen på betalingsmarkedet og samtidig sikrer et højt sikkerhedsniveau ved benyttelse af disse tjenester.

Dansk Erhverv støtter ligeledes forslaget om 3. PBU's mulighed for at kunne iværksætte betalinger. Forslagets regler om betingelser for 3. PBU'ers adgang til betalingsoplysninger er afgørende for, at innovative udbydere kan tilbyde billigere og mere effektive tjenester og derved udnytte potentialet ny teknologi for internet- og mobilbetalinger.

Hvad angår forbuddet mod overvæltning, finder Dansk Erhverv, at konsekvensen kan blive et mindre gennemslagskraftigt og dyrere dansk betalingskortmarked end det nuværende, da flere forbrugere vil skifte til betaling med kreditkort tilknyttet diverse bonusordninger og lignende, hvis muligheden for at synliggøre omkostningen ved at benytte de dyrere kreditkort for forbrugeren bortfalder. Dansk Erhverv foreslår en åben indfasningsperiode, der er betinget af nationale undersøgelser, der skal sikre, at et tilfredsstillende pris- og konkurrenceniveau er opnået, inden de danske regler for opkrævning af gebyrer fra betalere ophæves.

Forbrugerrådet og Dansk Erhverv har i et fælles høringssvar opfordret til, at muligheden for at opkræve gebyr fra betalere, der vælger at betale med ineffektive betalingskort, opretholdes.

Håndværksrådet

Håndværksrådet påpeger, at det er vigtigt, at forretningerne ikke belastes omkostningsmæssigt af, at et forbud mod overvæltning indføres, før konkurrencen på markedet for indløsning af betalingskort reelt fungerer.

DI støtter forslagernes overordnede formål om at videreudvikle det indre marked for elektroniske betalinger med henblik på at fremme konkurrence, effektivitet og innovation.

DI finder, at der er flere mulige tolkninger af artikel 3 (k) om begrænset netværk. Ifølge Dansk Industri, skal man for at være et begrænset netværk enten kunne bruge det udstedte kort i et: "begrænset netværk af tjenesteudbydere", eller til "begrænset anvendelse til brug for erhvervelse af varer eller tjenesteydelser". Ændringen består dermed, som DI læser det, primært i sætningen: "*specifikke instrumenter, der er udformet med henblik på at opfylde præcise formål, og som kun kan anvendes i begrænset omfang*". Det er DI's tolkning, at ordlyden af artikel 3 (k) ikke udelukker eksempelvis benzinkortselskaberne, som også nævnes i præambel 12 som et eksempel på et begrænset netværk. DI finder, at det er afgørende at få afklaret artikel 3 (k)'s rækkevidde i den videre forhandling af direktivet.

DI støtter ikke forslaget om at forbyde at overvælte gebyret for transaktioner med kredit- og debetkort over på betalerne. Det vil pålægge virksomhederne ekstra omkostninger og vil ikke skabe øget gennemsigtighed.

Dansk Rejsebureau Forening

Dansk Rejsebureau Forening finder, at forbuddet mod overvæltning vil skabe uigennemsigthed for forbrugeren, og at det er u hensigtsmæssigt, at tillægsgebyrer forbydes for alle forbrugerkort, da kreditkort er langt dyrere at modtage for forretningen end debetkort.

Finans og Leasing

Finans og Leasing støtter forslagets udvidelse af anvendelsesområdet.

Finans og Leasing finder det vanskeligt at overskue den præcise rækkevidde af 3. PBU's adgang til betalingsystemerne, herunder bl.a. om adgangen skal være gratis, hvilket i givet fald ikke forekommer rimeligt. Finans og Leasing er betænkelige ved de sikkerhedsmæssige aspekter af, at 3. PBU får udleveret betalerens adgangskode.

Finans og Leasing mener, at man med forslaget til den reducerede hæftelse på 50 euro risikerer, at der ikke udvises tilstrækkelig agtpågivenhed af betalerne. Finans og Leasing mener derfor, at man skal søge et resultat, hvor de mere afbalancerede danske hæftelsesregler kan opretholdes.

Finans og Leasing finder, at der bør sikres en ensartet fortolkning af fristen for forbrugers reaktion i tilfælde af uautoriserede træk på kontoen.

Finans og Leasing finder, at pligten til at modtage kontanter bør fjernes fra den nationale lovgivning, når forslaget implementeres.

Finans og Leasing finder, at de tidligere regler for overvæltning har skabt en uacceptabel situation særligt for virksomheder, som alene udbyder kreditkort og ikke dankort på det danske marked. Finans og Leasing støtter derfor forslaget om forbud mod overvæltning på alle betalingskort.

Akademikerne

Akademikerne bakker op om Kommissionens forslag om at gøre det lettere og mere sikkert at bruge 3. PBU. Desuden ser Akademikerne frem til en bedre beskyttelse af forbrugerne mod svig og misbrug.

Sund & Bælt Holding A/S

Det er Sund & Bælts vurdering, at Kommissionen med indførelsen af 3. PBU har ønsket at harmonisere bl.a. den tjeneste, som BroBizz A/S udbyder, og at der med ændringen derfor sikres en ensartet behandling og lige vilkår for alle udstedere i EU.

Forordningen

Nationalbanken

Nationalbanken finder forslaget hensigtsmæssigt og tilføjer, at forslaget skal ses i sammenhæng med bestemmelsen i direktivforslaget, der forbyder forretningerne at overvælte gebyret.

Nets

Nets er overordnet forstående over for Europa-Kommissionens hensigt om at skabe et bedre integreret europæisk marked for kortbetalinger, herunder at nedbringe interbankgebyrer. Nets er dog bekymret for, at flere af forordningens bestemmelser kan få betydelige negative konsekvenser for dankortet og opfordrer til hurtigst muligt at skabe klarhed over, præcis hvordan dankortet vil blive påvirket af Kommissionens forslag. Nets påpeger, at en række af de fornødne tekniske ændringer, som lovforslaget påkræver, ikke vil kunne træde i kraft uden en implementeringsfase, fx tekniske ændringer i dankort-systemet. Nets finder, at der bør indføres en generel undtagelsesbestemmelse for dankortet (nationale debetkort) eller delvise undtagelsesbestemmelser i forordningens artikel 6, 7 og 8.

MasterCard

MasterCards finder, at forslaget lægger op til en u hensigtsmæssig regulering af interbankgebyrer og vil medføre en række negative konsekvenser for udviklingen på betalingsmarkedet i EU og Danmark, herunder øgede omkostninger til forbrugere og små forretninger.

American Express

American Express anfører en række bekymringer omkring regulering af interbankgebyrer og overvæltning af gebyrer. Mindre, ikke-bankbaserede kortnetværk, så som American Express, bør ikke være omfattet af reguleringen, når der benyttes licenssamarbejdspartnere, men tværtimod bibeholde den kommercielle fleksibilitet, for at kunne konkurrere med de

etablerede kortnetværk så som Visa og MasterCard. American Express opfordrer derfor til, at trepartssystemer med licenser ikke omfattes af prisloftet i forordningen om interbankgebyrer.

Dansk Erhverv

Dansk Erhverv støtter forslagernes overordnede formål, men visse dele af forslagene vil ifølge Dansk Erhverv få negativ effekt på det danske betalingsmarked. Dansk Erhverv finder, at forslagene ikke må få negativ betydning for omkostningerne ved driften af dankortet, således at omkostningseffektive betalinger i Danmark fortsat sikres, og det tilføjes, at der fortsat forestår et arbejde med at kortlægge forslagernes betydning for dankortet. Dansk Erhverv finder, at dankortsystemet bør undtages fra forordningen, da forslagene er møntet på de ineffektive konkurrencehæmmende betalingskort på det europæiske marked.

I et fælles høringssvar fra Dansk Erhverv og Forbrugerrådet påpeges, at en stillingtagen til forordningsforslaget om interbankgebyrer artikel 6-8 kræver en nærmere afdækning af konsekvenserne for dankortsystemet, samt i hvilket omfang de foreslåede regler kan forventes at skærpe pris-konkurrencen på indløsning af øvrige betalingskort i Danmark.

Finansrådet

Mens Finansrådet overordnet støtter en større harmonisering og øget transparens i relation til interbankgebyrer, men finder den foreslåede regulering problematisk. Finansrådet påpeger, at en begrænsning af interbankgebyret ikke nødvendigvis kommer forbrugerne til gode og mener, at der er behov for at analysere forslaget's konsekvenser for det nyligt indgåede dankort-forlig samt for Nets' rolle som processor for dankortet nærmere.

Dansk Rejsebureau Forening

DRF finder det overordnet positivt, at der indføres grænser for interbankgebyrer ved transaktioner baseret på forbrugernes debet- og kreditkort.

DI

DI støtter, at der sættes loft over de såkaldte interbankgebyrer i forventning om, at det vil være med til at fremme et betalingsmarked på EU-niveau gennem øget konkurrence og gennemsigtighed og færre omkostninger for brugerne.

DSB

DSB finder ikke, at forbuddet mod overvæltning er hensigtsmæssigt. Derimod anføres det, at en fastholdelse af muligheden for at overvælte gebyrer vil påvirke udviklingen på markedet i en positiv retning.

8. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er endnu ikke kendskab til andre landes holdninger til forslaget.

9. Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra regeringens side hilses forslagene fra Kommissionen velkommen. De vurderes at kunne bidrage til øget konkurrence og nemmere adgang for nye aktører på betalingsmarkedet i Danmark. Regeringen ser positivt på, at forslaget kan være med til at forbedre det indre markedes funktion samt bidrage til realiseringen af et velfungerende digitalt indre marked.

Forslaget kan have visse konsekvenser for den nuværende dankortmodel. Dog er det vurderingen, at forslagene samlet set ikke forhindrer, at dankortet fortsat kan udvikles og udbydes.

Nationalbankens Betalingsråd har undersøgt de potentielle konsekvenser for dankortet, og forventes at fremlægge en række anbefalinger i den forbindelse. Regeringen vil hurtigst muligt vurdere disse undersøgelser og anbefalinger nærmere med henblik på at afklare forordningens konsekvenser for dankortets opbygning samt arbejdefor at sikre, at forslagene ikke forhindrer, at dankortet fortsat kan udvikles og udbydes af pengeinstitutterne.

Direktivforslaget

For så vidt angår de foreslåede sanktionsbestemmelser, lægger regeringen afgørende vægt på, at der skal være valgfrihed for medlemsstaterne mellem administrative og strafferetlige sanktioner i bådedirektivet og forordningen.

Regeringen vil arbejde for en fleksibel hæftelsesregel, idet den foreslåede er for ufleksibel.

Regeringen lægger vægt på, at tillades 3. PBU aktiviteter, skal de underlægges de samme sikkerhedskrav som de øvrige betalingstjenesteudbydere, eksempelvis fit & proper krav, kapitalkrav og høj IT-sikkerhed. Betalingsystemerne skal fortsat være sikre, og betalernes oplysninger sikrede mod misbrug.

Regeringen vil desuden arbejde for, at der kommer en regulering af visse virtuelle valutaer på EU-plan, hvis muligt iforslaget.

Forordningen

Regeringen støtter, at der indføres et fælles regelsæt omkring interbankgebyrerne, og at de konkrete niveauer på 0,20 % af transaktionsværdien for debetkort og 0,30 % for kreditkort følger den hidtidige praksis for Kommissionens konkurrencesager. Forudsat at indløserne fører denne besparelse videre til forretningerne, vil det betyde en væsentlig reduktion af forretningernes omkostninger ved at modtage betalingskort, som kan komme forbrugerne til gode i form af billigere og mere effektive betalingsmuligheder og på grund af konkurrencen mellem butikker sandsynligvis også lavere priser.

Regeringen finder det vigtigt, at forbrugerne tilskyndes til at benytte de billigste og mest effektive betalingsmidler. Med den kommende regulering af interbankgebyrer og det reviderede betalingsdirektiv vil overvæltning forbydes på de betalingskort, der bliver billigst for såvel forretningerne som forbrugerne. For at prisen for at modtage internationale betalingskort falder ned til et niveau, som kan berettige et forbud mod overvæltning, kræver det, at konkurrencen på markedet for indløsning af betalingskort i Danmark skærpes. Dette kan opnås i kraft af forordningens øvrige forretningsbestemmelser, der kan bidrage til en øget konkurrence på markedet for betalinger.

10. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Direktivforslaget vil i sin nuværende form kræve ændringer af betalings-tjenesteloven samt bekendtgørelsen om gebyrer ved brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Forslaget medfører desuden en række nye tilsynsopgaver for eksempel med at give tilladelse som betalingsinstitut, føre tilsyn med flere transaktioner, modtage indberetning af årlige IT-risikoindberetninger og behov for øgede IT-ressourcer osv., hvilket vurderes ikke at kunne håndhæves inden for Finanstilsynets eksisterende rammer. Forslaget og forordningen vil derfor medføre et øget ressourcebehov for Finanstilsynet. Sådanne omkostninger finansieres gennem bidrag fra finansielle virksomheder under tilsyn, som det er normal praksis for Finanstilsynet.

11. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene forventes at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser. Kommissionen har lavet en konsekvensanalyse, hvor man har set på de potentielle konsekvenser af ikke at have et integreret europæisk betalingsmarked.

Man fremhæver bl.a. den nuværende inkonsistente anvendelse af de eksisterende regler pga. deres meget overordnede udformning og mange optioner, som fører til en fortsat markedsfragmentering og mangelfuld konkurrence, samt forskellige og inkonsistente gebyrer fra land til land, som skaber forvirring for forbrugerne, når de handler i et andet land eller på nettet.

Forslagene vil efter Kommissionens mening lette standardiseringen, skabe større retssikkerhed vedrørende interbankgebyrer, og man vil slippe af med restriktive forretningsvilkår, som i dag skaber problemer på markedet. Forslagene vil også begrænse interbankgebyrernes størrelse, i første omgang i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner med kredit og debetkort, og to år efter ikrafttrædelsen også i forbindelse med indenlandske transaktioner, og en del af den besparelse, dette vil medføre, forventes at komme forbrugerne til gode.

Reglerne vil ligeledes betyde, at gebyrer for brugen af betalingskort på tværs af EU vil blive harmoniseret, hvilket vil øge bekvemmeligheden

ved at betale med kort frem for kontanter, der er væsentlige dyrere for samfundet. Endelig vil handlen på internettet blive mere gennemsigtig, idet forbrugerne vil have nemmere ved at sammenligne eksempelvis priser på flybilletter, i modsætning til i dag hvor nogle flyselskaber opkræver høje betalingsgebyrer, mens andre ikke gør.

12. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Udbydere af kontantautomater, som ikke i forvejen har tilladelse som betalingstjenesteudbydere, vil skulle have en tilladelse til at udbyde betalingstjenester. Det forventes ikke til at få betydning i Danmark, hvor kontantautomaterne hovedsagelig er ejet af landets pengeinstitutter, som alle i forvejen har tilladelse at udbyde betalingstjenester.

Forslaget forventes at medføre øgede administrative omkostninger for landets pengeinstitutter. De administrative omkostninger skyldes for eksempel de nye krav om, at 3. PBU skal give sig til kende overfor pengeinstitutterne, når disse faciliterer adgang for betalingsmodtagere til betalingskonti. Pengeinstitutternes nuværende tekniske løsning er pt. ikke gearret til dette. Derfor forventes pengeinstitutterne at skulle investere i it-systemerne for at efterleve de nye krav.

Endvidere pålægges alle betalingstjenesteudbydere øgede sikkerhedsmæssige krav i forslaget. Hertil kommer, at forslagets øgede krav til indberetning af risikovurderinger og rapportering af væsentlige hændelser pålægger betalingstjenesteudbydere en administrativ byrde, da de skal indsende en årlig risikovurdering til en central myndighed, som videregives til EBA og Finanstilsynet, samt meddele EBA og Finanstilsynet om væsentlige sikkerhedshændelser inden for en frist på 24 timer. Selskabernes outsourcing-leverandører bliver også påvirket af forslaget, idet de skal kunne reagere tilstrækkeligt tidligt til, at betalingsvirksomhederne kan overholde EBAs krav.

Betalingstjenesteudbydere motiveres til at benytte stærk kundeautentifikation ved fjernhandel. Hvis ikke denne benyttes, hæfter betalingstjenesteudbyderen, medmindre betaleren har handlet svigagtigt.

Der er i dag i Danmark mange betalingsløsninger, hvor stærk kundeautentifikation ikke benyttes ved fjernhandel. Udbydere af disse vil skulle investere i deres betalingssystemer for at efterleve de nye krav, hvis de vil undgå at hæfte som udgangspunkt.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.